

Mindenszentek napján megünnepeljük az elmúlt korok valamennyi szentjét. A róluk való megemlékezés mellett, azonban az egyház folytonosan hangsúlyozza, hogy az életszentségre mindenki kivétel nélkül hivatott. Hogyan lehet szentté válni? Az alábbiakban előttünk jártak gondolatait idézzük.

„A laikusok azt gondolják, hogy az életszentség a folyamatos imádkozásban áll, a prédikálásban vagy a világtól való

elvonulásban. A régmúlt idők papi vagy szerzetesi képe valóban ezt sugallja. Papok és szerzetesek úgy vélik, hogy az életszentség az aktív társadalmi és politikai cselekvésben áll és így versenyre akarnak kelni a világiakkal. A káosz világában élünk.

A világ nem fog megújulni, ha az emberek az életszentségben nem saját állapotbeli kötelességeik teljesítését látják. A munkás a munkahelyén, a katona a hadseregben válik szentté, a beteg a

kórházban, a diák a tanulmányai által, a földműves a földet művelve, a pap saját szolgálata által, a hivatalnok pedig a hivatalában.

Minden plusznak gondolt lépés az életszentség útján olyan lépés, amellyel saját kötelességünk beteljesítéséből áldozunk fel.”

/François-Xavier Nguyen Van Thu bíboros (1928-2002); halála után öt évvel kezdődött el boldoggáavatási eljárása./

